Галиябану

Тәрәзәдән карыйсың ла,
Карап кемне таныйсың?
Карап күзең талдырганчы,
Галиябану, сылуым иркәм,
Ник чакырып алмыйсың?

Тәрәзәңне ачып куеп,
Кемгә күлмәк кистең син?
Кара кашым, карлыгачым,
Галиябану, сылуым иркәм,.
Кем бәхетенә үстең син?

Тәрәзә төбем каты бал,
Ашыйсың килсә, ватып ал;
Сөюләрең чыннан булса,
Галиябану, сылуым иркәм,
Тәрәзәдән тартып ал.

Galiyabanu

You gaze out through your window wide,
Whom do you recognize as you stare?
Till your eyes grow tired from watching on,
Galiyabanu, my beauty, my dear,
Why don’t you call me there?

You leave your window open still,
For whom did you cut that dress so fine?
My dark-browed one, my little swallow,
Galiyabanu, my beauty, my dear,
For whose happiness did you grow and shine?

The sill beneath my window is hard as honey,
If you wish to taste it, break a piece away.
If your love is truly deep and real,
Galiyabanu, my beauty, my dear,
Pull me through the window, don’t delay.